Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/41/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.524/2025/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.524/2025/8. számú ítélete, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.479/2024/12. számú ítélete és a Ceglédi Járásbíróság 7.P.20.704/2023/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

[2] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló eljárásban megállapított tényállás szerint a felperes az indítványozó (az alapügy alperese) által fizetendő gyermektartásdíj havi 20.000 forintról 40.000 forintra történő felemelését kérte. Az indítványozó a kereset elutasítását kérte, egyebek mellett jövedelmi viszonyaira, valamint további tartási kötelezettségeire hivatkozva.

[3] A Ceglédi Járásbíróság a 2024. április 23. napján kelt 7.P.20.704/2023/26. számú ítéletével a gyermektartásdíjat havi 40.000 forintra felemelte. A bíróság a gyermek indokolt szükségletei, a felek jövedelmi és vagyoni viszonyai, valamint az indítványozó további tartási kötelezettségei alapján a keresetet megalapozottnak találta.

[4] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 2025. január 15. napján kelt, 6.Pf.20.479/2024/12. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[5] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a 2025. szeptember 30. napján kelt, Pfv.I.20.524/2025/8. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában

fenntartotta. A Kúria érdemben vizsgálta különösen a gyermek szükségleteinek, a felek jövedelmi viszonyainak, az indítványozó további tartási kötelezettségeinek, valamint a jövedelem felét meg nem haladó összes tartási igénynek a figyelembevételére vonatkozó kifogásokat, és azokat nem találta megalapozottnak.

[6] 1.2. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kúria ítéletének, valamint az első- és másodfokú ítéleteknek a megsemmisítését. Indítványában és annak kiegészítésében kifejtette, hogy álláspontja szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdését.

[7] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét elsősorban arra alapította, hogy álláspontja szerint a támadott döntések indokolásából nem követhető nyomon az a mérlegelési folyamat, amely a gyermektartásdíj felemeléséhez és annak összegéhez vezetett. Különösen kifogásolta, hogy a bíróságok nem adtak megfelelő indokolást a felek jövedelmi adatainak szerinte eltérő mérce szerinti figyelembevételére, továbbá nem értékelték megfelelően az indítványozó tényleges teherbíró képességét, az általa eltartott további kiskorú gyermekek szükségleteit, a rászoruló édesapjával kapcsolatos tartási terheit, valamint az összes tartási igénynek a jövedelem felében meghatározott korlátját. Álláspontja szerint a döntésekből az sem állapítható meg kellőképpen, hogy a perbeli gyermek indokolt szükségletei miként alapozták meg a tartásdíj felemelését. Az indítványozó a kiegészített beadványában külön is kifogásolta, hogy a Kúria az Alaptörvény sérelmére alapított érveit arra hivatkozással nem vizsgálta, hogy az Alaptörvénnyel való összhang vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik. Álláspontja szerint ugyanakkor nem az Alaptörvény sérelmének közvetlen kúriai vizsgálatát kérte, hanem azt, hogy a Kúria az alkalmazott jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezze, és ennek szempontjairól ellenőrizhető indokolást adjon. Mindezek miatt a döntésekhez vezető oksági és mérlegelési folyamat szerinte nem ellenőrizhető, ami sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolási kötelezettséget.

[8] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét arra alapította, hogy az ugyanazon tartásra kötelezett által eltartott kiskorú gyermekek összehasonlítható helyzetben vannak, és ugyanazon korlátozott családi erőforrásokból részesülnek. Álláspontja szerint a perbeli gyermek javára megállapított magasabb tartási teher az indítványozó által eltartott többi gyermek ellátására fordítható forrásokat csökkenti, a támadott döntésekből azonban nem állapítható meg olyan objektív és észszerű indok, amely ezt a különbségtételt igazolná. Az indítványozó saját alapjogi sérelmét abban jelölte meg, hogy az álláspontja szerint önkényes különbségtétel a rá telepített tartási kötelezettségben jelenik meg, és ezáltal közvetlenül kihat az általa eltartott további kiskorú gyermekek ellátására. A XV. cikk (2) bekezdésére az indítványozó ezzel összefüggésben, a XV. cikk (1) bekezdésére

alapított érvelését megerősítő jelleggel hivatkozott. A XV. cikk (5) bekezdésére az indítványozó a gyermekek és az idősek fokozott védelmével összefüggésben hivatkozott, és ennek körében sérelmezte azt is, hogy a bíróságok szerinte nem tulajdonítottak megfelelő jelentőséget a rászoruló édesapja tartásával kapcsolatos terheinek.

[9] Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésére az indítványozó nem önálló jogsérelemként, hanem a XV. cikk és a XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmét alátámasztó alkotmányos mérceként hivatkozott. Álláspontja szerint a támadott döntésekből nem követhető, hogy a bíróságok a perbeli gyermek érdekét miként egyeztették össze az indítványozó által eltartott további kiskorú gyermekek megfelelő ellátásához fűződő érdekével.

[10] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkére ugyancsak nem önálló jogsérelemként, hanem a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási követelmény értelmezési mércéjeként hivatkozott. Álláspontja szerint a támadott döntések nem teszik ellenőrizhetővé, hogy a bíróságok a tartásdíjra vonatkozó szabályokat miként értelmezték azok céljával összhangban, különösen az indítványozó teherbíró képessége, a több eltartott kiegyensúlyozott védelme, valamint a gyermek indokolt szükségleteinek fedezése és jólétének növelése közötti határ tekintetében.

[11] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy kérelme nem a bizonyítékok ismételt mérlegelésére vagy a gyermektartásdíj összegének újraszámítására irányul, hanem annak alkotmányossági vizsgálatára, hogy a támadott döntések indokolása alapján a tartásdíj összegéhez vezető mérlegelés és jogértelmezés kellően követhető és ellenőrizhető-e.

[12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.

[13] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtotta be [Abtv. 30. § (1) bekezdés].

[14] Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)* pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont], továbbá tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. Az indítvány a XV. cikk (2) bekezdését leszámítva tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés

miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pont]. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének sérelmével összefüggésben ugyanakkor az indítványozó nem jelölt meg olyan, az Alaptörvény e rendelkezése szerinti védett tulajdonságot, amelyre tekintettel az általa állított hátrányos megkülönböztetés megvalósult volna, és nem fejtette ki azt sem, hogy a kifogásolt különbségtétel mely alapvető jog tekintetében áll fenn. Az indítvány ezért a XV. cikk (2) bekezdése tekintetében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában foglalt követelménynek. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].

[15] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és XV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban felhívott XV. cikk (5) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {ld. például: 3535/2023. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja törvényi követelményét. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §].

[16] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[17] Az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, sem a XV. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróság részletesen kimunkált esetjogára. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely felvethető-e.

[18] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány

alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria érdemben vizsgálta az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban is kifogásolt körülményeket, álláspontját pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megfelelően, kellő részletességgel megindokolta. A Kúria kitért a perbeli gyermek indokolt szükségleteire és az azokból a szülőkre háruló költségekre (Kúria ítélete, Indokolás [43]), a felek jövedelmi és vagyoni viszonyainak figyelembevételére (Kúria ítélete, Indokolás [44]–[47]), az indítványozó által eltartott további gyermekek helyzetére (Kúria ítélete, Indokolás [48]), az indítványozó édesapjával kapcsolatos tartási kötelezettségre (Kúria ítélete, Indokolás [49]), valamint az összes tartási igénynek az indítványozó jövedelméhez viszonyított törvényi korlátjára is (Kúria ítélete, Indokolás [50]). Az indítványozó ezzel összefüggő kifogásai részben arra irányulnak, hogy a bíróságok mely jövedelmi adatokat vették figyelembe, azokat milyen időszak alapján és milyen összegben állapították meg, továbbá milyen jelentőséget tulajdonítottak az indítványozó egyéb tartási kötelezettségeinek és a perbeli gyermek szükségleteinek. Annak vizsgálata azonban, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a bíróságok mely jövedelmi adatokat tekintették irányadónak, valamint az egyes, a tartásdíj megállapítása szempontjából releváns körülményeket milyen súllyal értékelték, a tényállás megállapításához, a bizonyítékok értékeléséhez és az alkalmazandó családjogi rendelkezések értelmezéséhez kapcsolódó kérdés. Az indokolási kötelezettség állított sérelmével összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, az indokolási kötelezettségből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A Kúria a fent idézettek szerint álláspontját részletesen megindokolta; önmagában az a tény, hogy az indítványozó nem osztja a Kúria jogértelmezését, illetőleg nem tartja a Kúria ítéletének indokolását kellően részletesnek, az indokolási kötelezettség követelményével összefüggésben még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {lásd például: 1035/2026. (II. 26.) AB végzés, Indokolás [16]}.

[20] Az Alkotmánybíróság a fentiekkel összefüggésben továbbá azt is figyelembe vette, hogy a Kúria az indítványozó Alaptörvényre történő hivatkozását nem azért mellőzte, mert a felülvizsgálati kérelemben felvetett szakjogi kifogásokat nem kívánta vizsgálni. A Kúria azt állapította meg, hogy az Alaptörvény valamely rendelkezésének sérelmére történő önálló hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálatot, ugyanakkor az indítványozó által megfelelően megjelölt anyagi és eljárási jogi kifogásokat érdemben elbírálta. A Kúria ítéletében kifejezetten utalt arra, hogy a Kúria hatásköre a jogerős ítélet törvényességi szempontú felülvizsgálata, míg az ítélet Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés (Kúria ítélete, Indokolás [35]). Önmagában ezért a Kúria ezen álláspontja sem veti fel a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének kételyét.

[21] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben az indítványozó azt kifogásolta, hogy a perbeli gyermek javára megállapított magasabb tartási teher az általa eltartott további kiskorú gyermekek ellátására fordítható forrásokat csökkenti, anélkül, hogy e különbségtételnek objektív és észszerű indoka lenne. A Kúria ezzel szemben kifejezetten vizsgálta az indítványozónak a különböző háztartásban nevelkedő gyermekek anyagi támogatásával kapcsolatos érvelését, és a vonatkozó szakjogi rendelkezések értelmezése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a hatályos szabályozás nem követeli meg a különböző háztartásban nevelkedő gyermekek azonos szintű anyagi támogatását, a tartásdíj meghatározása során pedig a perbeli gyermek indokolt szükségleteiből kell kiindulni (Kúria ítélete, Indokolás [48]). Az indítványozó XV. cikk (1) bekezdésére alapított érvelésének vizsgálata ezért a jelen ügyben annak felülbírálatát igényelné, hogy a Kúria helyesen értelmezte-e a tartási kötelezettségre vonatkozó szakjogi rendelkezéseket, és azok alapján megfelelően értékelte-e az indítványozó által eltartott, különböző háztartásokban élő gyermekek helyzetét. Egy ilyen szakjogi-törvényértelmezési (tehát nem alkotmányjogi) kérdés vizsgálata azonban az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik.

[22] Az indítványozó által a gyermek indokolt szükséglete és az általa „jólétnövelésnek" nevezett többlet közötti határ, továbbá a felek jövedelmi viszonyai és az egyes tartási kötelezettségek tekintetében előadott további kifogások ugyancsak a megállapított tényállás, a bizonyítékok értékelése és a tartásra vonatkozó szabályok egyedi ügyre történő alkalmazásának felülvizsgálatát igényelnék. Az, hogy az indítványozó e mérlegeléssel és jogértelmezéssel nem ért egyet, önmagában nem alapozza meg a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[23] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, sem a XV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[24] Mindez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.

[25] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a) és h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 10.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró